

"ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ! Μια μελέτη της Ιβηρικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (F.A.I.) 1927-1937" του Stuart Christie

Εκδόσεις Αλληλεγγύη

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

" [...] Προκειμένου να κατανοήσουμε πλήρως το ρόλο και τη λειτουργία της F.A.I., είναι, πρώτα απ' όλα, ουσιώδες να καταλάβουμε τρία πράγματα:

1. Ότι ο αναρχισμός ενέπνευσε τη φαντασία ενός σημαντικού τμήματος των Ισπανικών εργατικών τάξεων, γιατί αντανακλούσε και μορφοποιούσε τις αξίες, τους τρόπους ζωής και τις κοινωνικές σχέσεις που υπήρχαν στη βάση

της Ισπανικής κοινωνίας.

2. Ότι η κυρίαρχη ιδεολογική επιρροή μέσα στις Ισπανικές εργατικές οργανώσεις, ανάμεσα στα 1869 και 1939, ήταν ο αναρχισμός.
3. Ότι η «συνειδητή μειονότητα» των αγωνιστών της βάσης, η οποία δημιούργησε και έδωσε σάρκα στις ενώσεις τους, εν μέσω μακρών περιόδων ανηλεούς και συχνά αιματηρής καταστολής, αποτελούνταν από αναρχικούς, οι οποίοι αγωνίζονταν για την άμεση κοινωνική επανάσταση και την εγκαθίδρυση μιας δίκαιης και αταξικής κοινωνίας, του Ελευθεριακού Κομμουνισμού. Αγωνίζονταν για ηθικούς σκοπούς, οι οποίοι τους έφεραν σε σύγκρουση όχι μόνο με το κράτος και τα αφεντικά, αλλά επίσης και με την ίδια την ηγεσία των συνδικάτων τους, της οποίας οι άμεσοι σκοποί ήταν υλικοί.

Υπάρχουν δύο διαστάσεις σε αυτό το βιβλίο. Η πρώτη είναι περιγραφική και ιστορική. Σκιαγραφεί την εξέλιξη του οργανωμένου αναρχικού κινήματος στην Ισπανία και τη σχέση του με το ευρύτερο εργατικό κίνημα. Ταυτόχρονα, ρίχνει λίγο φως στις κύριες ιδέες που έκαναν το Ισπανικό εργατικό κίνημα, ένα από τα πιο επαναστατικά της σύγχρονης εποχής. Η δεύτερη είναι αναλυτική και προσπαθεί να απαντήσει, από μια αναρχική σκοπιά, σε αυτό που, για μένα, είναι εξαιρετικά σημαντικό, δηλαδή, στο πρόβλημα της κατανόησης της αλλαγής στο σύγχρονο κόσμο: Πως μπορούν να επιβιώσουν τα ιδανικά από τη διαδικασία της θεσμοθέτησης; Αν αυτό δεν είναι εφικτό, τουλάχιστον να είμαστε ικανοί να αναγνωρίσουμε τα σημεία καμπής, έτσι ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τη διαδικασία. [...]"